

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

तेदीप्तजिह्वानलतीक्ष्णदंष्ट्राविभीषणाः शैलनिकाशकायाः ॥ नभोगताः शक्तिविषक्तहस्तामेघाव्यमुंचन्निवदष्टिमुग्रां ॥ ३५ ॥ तैराहतास्ते शरशक्तिशूलैर्गदा
भिरुग्रैः परिघैश्च दीप्तैः ॥ वज्रैः पिनाकैश्च शतप्रहारैः शतघ्नैश्चैर्मथिताश्चपेतुः ॥ ३६ ॥ शूलाभुशुब्बाश्च मगडाः शतद्वयः स्थूलाश्च काष्ण्याय सपट्टनद्धाः ॥ तेऽवा
किंस्तवपुत्रस्य सैन्यं ततो रौद्रकश्च मलंप्रादुरासीत् ॥ ३७ ॥ विकीर्णात्राविहतेरुत्तमांगैः संभग्रांगाः शिश्नैरेतत्र शूराः ॥ छिन्नाहयाः कुंजराश्चापि भग्नाः संचूर्णि
ताश्चैव रथाः शिलाभिः ॥ ३८ ॥ एवं महच्छुखवर्षस्तजंतस्ते यातुधानाभुविघोररूपाः ॥ मायाः स्तृष्टास्तत्र घटोत्कचे ननामुंचन्वैयाचमानं नभीतं ॥ ३९ ॥ तस्मिन्
घोरैरुक्कुरीरावमर्दकालोत्सृष्टेक्षत्रियाणामभावे ॥ तैवैभग्नाः सहसाव्यद्रवंत प्राक्रोशतः कौरवाः सर्वएव ॥ ४० ॥ पलायध्वंकुरवो नैतदस्ति सेंद्रादेवाग्रंतिनः पां
डुवार्थं ॥ तथा तेषां मज्जतां भारतानां तस्मिन् द्वीपः सूतपुत्रो बभूव ॥ ४१ ॥ तस्मिन् संक्रंदेतुमुलेवर्तमाने सैन्ये भग्ने लीयमाने कुरूणां ॥ अनीकानां प्रविभागे प्र
काशेनाज्ञायंते कुरवो नेतरे च ॥ ४२ ॥ निर्मयादि विद्रवघोररूपे सर्वादिशः प्रेक्षमाणाः स्मशून्याः ॥ तां शस्त्रवष्टिमु रसागाहमानं कर्णं स्मंकतत्र राजन्नपश्यन् ॥ ४३
ततो बाणैरावृणोदं तरिक्षं दिव्यामायां योधयन् रक्षसस्य ॥ क्रीमान् कुर्वन् दुष्करं चार्थकर्म नैवामुद्यत्संयुगे सूतपुत्रः ॥ ४४ ॥ ततो भीताः समुदैक्षंत कर्णं राजन्सर्वे
संधवा बालिहकाश्च ॥ असंमोहं पूजयंतोऽस्य संख्ये संपश्यंतो विजयं रक्षसस्य ॥ ४५ ॥ तेनोत्सृष्टाचक्रयुक्ता शतघ्नी समं सर्वाश्च तुरोश्चानुजघान ॥ ते जानुभिर्ज
गतीमन्वपद्यन् गतासवो निर्दशनाक्षिजिह्वाः ॥ ४६ ॥ ततो हताश्वा दवरुह्ययानादं तर्मनाः कुरुषु प्राद्रवत्सु ॥ दिव्ये चास्त्रे मायया वध्यमाने नैवामुद्यत्क्षितयन् प्रा
प्तकालं ॥ ४७ ॥ ततो ब्रुवन् कुरवः सर्वएव कर्णं दृष्ट्वा घोररूपां च मायां ॥ शक्त्यारक्षोजहिक्काघातूर्णनश्च्यते कुरवो धातराष्ट्राः ॥ ४८ ॥ करिष्यतः किंचनो भीम
पार्थ तपंतमे नंजहि पापं निशीथे ॥ योनः संग्रामाद्घोररूपादिभुंचेत्सनः पार्थान्सबलानुयोधयेत ॥ ४९ ॥ तस्मादेनं रक्षसं घोररूपं शक्त्या जहिवंदत्तया वा सवे
न ॥ माकौरवाः सर्वएव द्रकल्पारान्त्रियुद्धे कर्णनेशुः संयोधाः ॥ ५० ॥ सवध्यमानो रक्षसावै निशीथे हस्वारजं स्वास्यमानं बलं च ॥ महच्छुत्वानिनंदं कौरवाणाम
तिदध्रे शक्तिमोक्षाय कर्णः ॥ ५१ ॥ सर्वैरुद्धः सिंह इवात्यमर्षीनामर्षयन् प्रतिघातं रणे सौ ॥ शक्तिं श्रेष्ठां वैजयंतीमसत्यां समाददेत्तस्य वधचिकीर्षन् ॥ ५२ ॥ या
सौराजन्निहितावर्षपूगान्वधायाजौ सत्कृता फाल्गुनस्य ॥ यावै प्रादात्सूतपुत्रा यशक्रः शक्तिं श्रेष्ठां कुंडलाभ्यां निमाय ॥ ५३ ॥